

en Mand; derover, faae et nyttigt Fingerring i den Henseende, vilde det første Stridt være gjort til at forbedre Tilstanden i Grønland. Det, at sende Folk til Grønland for at blive deroppe i faa Aar, i hvilke de netop lære at kende Forholdene og faa vende tilbage for at faae Embede her i Landet, det er ikke den rette Maade; disse Folk kunne ikke i denne korte Tid faae Indflydelse paa Befolkningen, kunne ikke lære at samstemme med den eller levende interessere sig for den; dertil udfordres længer. Samarbejde og Samvirken med den. Kunde det altsaa blot opnaaes, at man behøvede paa at udvilde de indfødte Elementer; kunde den Mand, der sendtes derop, bidrage til, at dette skete, faa troer jeg ikke, at disse Penge vilde være ilde anvendte. Skjøndt der ganske vist ikke er ringe Sandsynlighed for, at det vil være vanskeligt at opnaae noget stort Resultat — det har jeg fra først af sagt — bør man dog, jeg gjentager det, gjøre Noget for denne fjernliggende Koloni, som ikke skulde gaae mere tilbage, end alt stæet er. — Jeg skal endnu med et Par Ord omtale Endringsforslaget fra et Mindretal i Udvalget om yderligere at tilskyde 1000 Rd til Skulptursamlingen. Efter den Maade, jeg betragter Finantsudvalgets og de enkelte Medlemmers Stilling paa, kunde jeg ikke være med at stille dette Forslag, men da det er fremkommet, og ikke har mødt Modstand fra den høitærede Kultusministers Side, skal jeg stemme for det, idet jeg troer, at ikke nogen Mand anvender de smaa Summer, som man giver ham, bedre end netop Konferentsraad Thomsen.

Winther: Der er fra et Par ærede Talere fremkommet Ytringer mod dem, der have stillet Forslaget om at nægte den begærede Sum til en Visitationstog til Grønland, som om disse Medlemmer af Udvalget ikke stattede den Mand, der var udsæet til Visitator; men idet jeg er blandt Forslagsstillerne, maa jeg for mit Vedkommende bestemt afvise en saadan Ytring. Der er fra en anden Side blevet udtalt, at Fleertallets Forslag var stillet af Sparfommeligheds hensyn, hvad heller ikke er Tilfældet; men da det ærede Medlems (Schyttes) øvrige Udtalelser ere blevne tilstræffe-

lig tilbageviste af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Rimestad), skal jeg ikke opholde mig videre derved. Jeg skal kun tilføie, at under de Forhold, som nu stude Sted i Grønland, og efter de Oplysninger, som ere komne til vor Kundskab, forekommer det mig at være et i den Grad uheldigt Dieblif at tage en saadan Forholdsregel, at jeg heller ikke vil kunne gaae ind paa Fleertallets subsidiaire Forslag. Med Hensyn til Forslaget om ved det kongelige Theater at begrænse den Sum, hvortil man maatte nedbringe Gagekontoen ved Afgang af Personalet, mener jeg, at man maa erkjende, at Grunden, hvorfor man overhovedet giver et saa stort Tilskud til Theatret, er den, at det betragtes som en Nationalkunstanstalt; det er det, som i høi Grad blev betonet, da Sagen fik sin nuværende Ordning. Det vilde vistnok være muligt at opretholde Theatret som Nationalkunstanstalt ved det Tilskud, som nu gives af Statskassen, men der er nogle Kunstretninger, som ere i høi Grad kostbare, og som man kunde indskrænke bethdeligt, uden at Theatret derfor mistede sin Egenkab som Nationalkunstanstalt; jeg sigter navnlig til Balletten, som jo aldeles ikke kan kaldes national. Naar der fra Theaterbestyrelsens Side ved at gjøre Indskrænkninger, navnlig paa det Gebeet, blev vist en Bestræbelse for at tilveiebringe Balance, skulde jeg for mit Vedkommende være med at bevilge det Beløb, som er nødvendigt for at tilfredsstille de Krav paa Sædtillæg, som Bønningsloven synes at have givet endeel af Theaterpersonalet, men saalænge der ikke forelægges Data, hvoraf man kan slutte, at en saadan Bestræbelse er tilstede, vil jeg ikke stemme for noget saadant Tilskud. Med Hensyn til Forslaget af et Mindretal i Udvalget om at forhøie Bevillingen til Skulptursamlingen fra 1,000 Rd. til 2,000 Rd., skal jeg bemærke, at det egentlig er noget ubilligt, at der til Erhvervelse af Arbejder af danske Kunstnere for den kongelige Malerisamling bevilges 3,000 Rd., medens der til Skulptursamlingen, som dog vistnok ogsaa har til Hensigt at anskaffe Arbejder af indenlandske Billedhuggere, kun er bevilget 1,000 Rd. Alle vide dog, at Marmorstatuer ere af et saa dyrt Stof, at der af dem kun kan anskaffes forholds-